

PlaçaGran

Publicació
Granollerina

Dissabte, 11 de novembre del 1978 - Núm. 2

Preu: 25 ptes.

Editorial

L'Ajuntament sense previsió

El Municipi de Granollers encara no té pressupost per l'any 1978. Fins ara, a inicis de Novembre, no s'havia exposat la liquidació del pressupost de l'exercici de 1977, segons fons informatives del mateix consistori.

Els fets són aquests i sens dubte tenen una o diverses causes, les quals podrien anar des de dir, que com que l'exercici 1977 s'ha avaluat tard, tardanes han de ser les previsions pel 1978. Això seria una raó purament administrativa. Una altra podria ser, que hi ha dificultats d'ordre tècnic per confeccionar-lo convenientment. Una altra raó podria raure en la feixuguesa de tràmit que l'Administració central fa recaure damunt del Règim local. També la cosa podria anar en el sentit que els economistes de la Corporació tenen tanta feina a tancar forats que no tenen temps per les previsions.

La causa no la sabem. Però malgrat tot, els ciutadans estem preocupats pels fets. I inclús, aquest és el cas nostre, n'estem esgarriofosament preocupats perquè veiem i sabem que les despeses i els ingressos es continuen fent. S'han començat obres. S'han convocat oposicions per nous funcionaris. S'han aprovat impostos, que la soferta butxaca del ciutadà municipal haurà de pagar. I si tot això es fa sense tenir en compte un model de previsió, voldrà dir que les persones i la collectivitat que ha de beneficiar-se de les contra-prestacions de serveis no són pas tinguts en compte, la qual cosa és igual a dir que el Municipi està hipotecant tot el poble.

Si una entitat pública com el Municipi està obligada a presentar i aprovar un pressupost, a part del Control que en vulgui portar l'Administració central, hi ha unes exigències que per mitjà d'aquest instrument poden són comuns a tots els ciutadans, que fer arribar al primer organ d'administració local llurs necessitats, llurs denúncies de corrupció —si fos el cas— i poder conèixer la gestió que les persones que n'han acceptat la responsa-

bilitat preveuen portar a terme. En el que la nostra Corporació Municipal, lamentable cas que comentem resulta en període de canvi, no solament fa cas omís d'aquestes qüestions tan elementals, sinó que inclús està practicant una forma de monòleg de fets consumats sobre els quals, ni ciutadans, ni grups polítics, ni associacions de veïns podran desfer. I potser aquesta podria ser la causa real per la que encara no hi ha pressupost presentat.

Arribarem a fi d'any, haurà passat tot el període 1978, i el que a nivell de gestió municipal s'hagi realitzat —bo o dolent— s'haurà fet d'esquena al poble, amb els agreujants d'impunitat i amb la característica dels fets

irreversibles. Es podrà entrar en discussió de qui ha de tenir el poder, però el que està ben clar, és que tant en un règim democràtic com autocràtic, el qui paga té dret a saber amb què se li gasten els diners.

Han passat temps de pressupostos, liquidacions i gestions municipals triomfalistes. Tots, absolutament tots, a nivell de sensibilitat tenim clar que vivim en una època de crisi econòmica, només faltaria que tot i aquesta crisi i per causa d'ella haguessim de que per la seva naturalesa econòmica renunciar a conèixer unes qüestions ens afecta a tots. Oi més quan les conseqüències no solament seran de naturalesa econòmica.

